Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 55.189 van 15 september 1995

A. 63.843/VI-12.383

In zake : **ANGELI** Pascal,
Biezenstraat 60
1190 Brussel,

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering.

DE WND.VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,

Gezien het op 29 mei 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Pascal ANGELI de nietigverklaring vordert van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 2 februari 1995 houdende vaststelling van het taalkader van het personeel van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp;

Gelet op arrest nr. 54.771 van 31 juli 1995, waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien de memorie van antwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 94 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 7 augustus 1995, waarbij de neerlegging van het verslag wordt bevolen en waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 12 september 1995 om 10 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van die beschikking en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt en van Mr. MULS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Verzoeker is als achtste geslaagd voor het vergelijkende examen dat in 1992 door het Vast Wervingssecretariaat georganiseerd is voor de werving van brandweerlui voor de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp. Hij maakt deel uit van een wervingsreserve die geldig is tot 11 januari 1996 en is 30 jaar geworden op 6 augustus 1995.

2. Artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen wijzigt de bepalingen betreffende het gebruik van de talen die van

toepassing zijn op de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve. Voortaan wordt bepaald dat de artikelen 50 en 54, hoofdstuk V, afdeling 1, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd, en de hoofdstukken VII en VIII van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, van toepassing zijn op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve.

3. Op 19 juli 1990 vaardigt de Brusselse Hoofdstedelijke Raad een ordonnantie uit houdende oprichting van een Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp(DBDMH), gerangschikt bij de instellingen van openbaar nut van categorie A.

4. Bij een besluit van 21 november 1991 stelt de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve de personeelsformatie vast van de D.B.D.M.H. .

5. Op 1 oktober 1992 vaardigt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering verscheidene besluiten uit betreffende de D.B.D.M.H., waaronder een besluit tot vaststelling van het taalkader van het personeel.

6. Op 19 mei 1994 vaardigt de verwerende partij een nieuwe reeks besluiten uit betreffende de D.B.D.M.H.; één ervan stelt overgangsmaatregelen vast met toepassing van het taalkader;

7. Op 2 februari 1995 stelt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering nieuwe besluiten vast waarvan één het besluit intrekt van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 1 oktober 1992 houdende vaststelling van het taalkader van het personeel van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp en een ander zulk een kader vaststelt.

Het laatstgenoemde besluit vormt de bestreden handeling;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep opwerpt op de grond dat verzoeker, niettegenstaande zijn achtste plaats voor het vergelijkende examen voor de werving van brandweerlui voor de D.B.D.M.H. en zijn inschrijving in de wervingsreserve, niet in dienst zal kunnen worden genomen wegens zijn leeftijd, aangezien hij 30 jaar is geworden op 6 augustus 1995 en de leeftijd van 30 jaar de uiterste limiet vormt om te kunnen worden aangeworven in de graad van brandweerman, zoals wordt bepaald in artikel 6 van het organiek reglement van de D.B.D.M.H. van 16 januari 1974; dat zij voorts zegt dat verzoeker, daar hij de werving van andere brandweerlui niet heeft aangevochten, niet kan verwachten dat hij wordt aangeworven in de plaats van een collega waarvan de werving zou zijn vernietigd;

Overwegende dat artikel 6 van het voorlopig organiek reglement van de D.B.D.M.H. van 16 januari 1974 bepaalt dat "de voorwaarden om te worden aangeworven in de graad van brandweerman als volgt luiden :

(...)

4° ten minste 18 jaar en ten hoogste 30 jaar oud zijn (...)";

Overwegende dat de verwerende partij die bepaling op haar manier heeft uitgelegd toen zij in het Belgisch Staatsblad van 28 maart 1992 een bericht heeft bekendgemaakt inzake de "werving van mannelijke en vrouwelijke Franstalige brandweerlieden", naar aanleiding waarvan verzoeker voor de examens is geslaagd, en waarin het volgende stond te lezen :

" Toelaatbaarheidsvereisten :

(...)

5. op 24 april 1992 tenminste 18 jaar oud zijn en de leeftijd van 30 jaar niet hebben bereikt";

Overwegende dat 24 april 1992 de datum van afsluiting van de inschrijvingen was; dat de verwerende partij dus ervan is uitgegaan dat het op die datum was dat het vervullen van het leeftijdsvereiste behoorde te worden beoordeeld; dat het bijgevolg bijzonder misplaatst is als zij nu aan de hand van een exceptie van niet-ontvankelijkheid betoogt dat het leeftijdsvereiste moet worden beoordeeld op het tijdstip van de benoeming, te meer daar zij dit doet door de interpretatie die zij aan een regel geeft te wijzigen in de loop van eenzelfde wervingsprocedure;

Overwegende dat verzoeker de werving van verscheidene brandweerlui heeft bestreden (A. 64.830/VI-12.661);

Overwegende dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan de schending van artikel 43, § 3, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 en aan machtsoverschrijding; dat hij erop wijst dat de bestreden handeling de verhouding 2/3 Franstaligen en 1/3 Nederlandstaligen heeft vastgesteld voor de derde tot twaalfde trap van de hiërarchie alsmede een verhouding van 50/50 vanaf rang 13, te weten een gemiddelde van 60 procent Franstaligen en 40 procent Nederlandstaligen voor alle trappen van de hiërarchie; dat hij betoogt dat die cijfers de uitvoering zijn van een politiek akkoord gesloten binnen de Regering en gewoon bekrachtigd door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCTT);

Overwegende dat hij er in een eerste onderdeel op wijst dat artikel 43 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt dat rekening moet worden gehouden met de omvang van de in elk van de talen behandelde zaken en dat moet worden nagegaan of het percentage van de in elke taal behandelde zaken het gevolg is van een juiste toepassing van de gecoördineerde wetten; dat hij beweert dat de bepaling van het arbeidsvolume moet geschieden rekening houdend met verscheidene parameters, wat veronderstelt dat de omvang van de behandelde zaken wordt onderzocht en dat cijfermatige bewijzen worden aangevoerd en de percentages worden gerechtvaardigd; dat het, naar hij meent, algemeen bekend is dat de vastgestelde percentages tot stand zijn gekomen in het raam van een politiek akkoord dat ernaar streefde 40 procent van de betrekkingen in alle openbare instellingen die ressorteren onder de Brusselse Hoofdstedelijke Regering toe te kennen aan Nederlandstaligen; dat hij een bevestiging daarvan ziet in het door de verwerende partij ingediende dossier in het kader van het beroep dat was ingesteld tegen het besluit van 1 oktober 1992 houdende vaststelling van het taalkader van de D.B.D.M.H.; dat naar zijn mening uit dat dossier immers blijkt dat de bevoegde staatssecretaris, nadat hij de door de D.B.D.M.H. verstrekte cijfers had geïnterpreteerd, zich hoofdzakelijk erop heeft toegelegd die cijfers in overeenstemming te brengen met de vooraf vastgestelde percentages; dat hij bovendien erop wijst dat bij de aan de V.C.T.T. gerichte adviesaanvraag geen enkel bewijsstuk noch enige aanvullende informatie was gevoegd en dat de verwerende partij eerst na ontvangst van een brief met een verzoek om inlichtingen uitgaande van de V.C.T.T., gestart is met het opmaken van verslagen betreffende het arbeidsvolume; dat hij daaruit afleidt dat het oorspronkelijke ontwerp is voorbereid zonder rekening te houden met dat arbeidsvolume; dat hij

voorts meent dat het onjuist is te beweren dat het voornaamste arbeidsvolume (dringende opdrachten) niet kan worden beoordeeld : over alle optredens wordt een omstandig verslag opgemaakt waarin de volledige identiteit van de slachtoffers voorkomt met inbegrip van hun taalrol en de plaats van het optreden; dat hij erop wijst dat in 1991 de medische nooddienst 31.500 keer is ingeschakeld in het Frans tegen 3.500 keer in het Nederlands; dat hij daaruit besluit dat de cijfers vervalst zijn zodat de bestreden handeling de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken schendt aangezien de taalkaders zijn vastgesteld op een fictieve basis zonder rekening te houden met het werkelijke arbeidsvolume;

Overwegende dat verzoeker in een tweede onderdeel betoogt dat artikel 43, § 3, vijfde lid, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken vereist dat de taalkadervoorstellen worden voorgelegd aan de VCTT opdat zij effectief gebruik maakt van haar controlebevoegdheid; dat de commissie in dit geval zonder meer een politiek akkoord heeft bekrachtigd en een toelichtend verslag heeft aanvaard dat zodanig beknot was dat zij haar controlebevoegdheid had moeten uitoefenen;

Overwegende dat de verwerende partij "met klem beweert dat het taalkader steunt op het belang van de te behandelen zaken"; dat zij voorts zegt :

> "Verzoeker steunt aldus op verslagen die zijn opgemaakt na elk optreden van de nooddienst en waarin de taalrol van de slachtoffers voorkomt.
>
> Talrijke facturen die op deze verslagen zijn gebaseerd, worden door de slachtoffers teruggestuurd naar de D.B.D.M.H. met de vermelding dat zij de taal niet begrijpen waarin de facturen zijn opgemaakt.
>
> De taalrol die in de verslagen wordt opgegeven is in de meeste gevallen de taal van de ... steller van het verslag.

Hoe kan men de taalrol bepalen van de bewusteloze slachtoffers, van buitenlandse slachtoffers (toeristen, ambassadepersoneel, zakenlui, enz.) kinderen ?

Hoe kan verzoeker die gegevens uit het oogpunt van de taal uitsplitsen zonder een persoonlijke mening uit te brengen die op geen enkele objectief gegeven berust ?

Een verschil in mening of interpretatie vormt op zich geen rechtsmiddel of feitelijk middel dat ter beoordeling aan uw Raad kan worden voorgelegd.

Verzoeker vraagt in feite dat de Raad van State zich uitspreekt over een berekeningswijze en dat hij cijfers interpreteert, daar hij, indien er sprake was van bedrieglijk geknoei, klacht zou hebben neergelegd bij de strafrechter";

dat zij erop wijst dat de V.C.T.T. aanvullende inlichtingen heeft gevraagd en in 1992 en 1995 een gunstig advies heeft uitgebracht over het ontworpen besluit; dat zij daaruit afleidt dat de V.C.T.T. wel degelijk haar prerogatieven heeft uitgeoefend;

Overwegende dat de verwerende partij geen enkel administratief dossier heeft ingediend dat de stukken bevatten met betrekking tot de procedure tot goedkeuring van de bestreden handeling; dat bijgevolg, overeenkomstig artikel 21, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, "de door de verzoekende partij aangehaalde feiten als bewezen worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn"; dat de verwerende partij niet betoogt dat zij kennelijk onjuist zijn;

Overwegende dat uit de bij het verzoek-schrift gevoegde stukken blijkt dat het ontwerp van taalkader is voorgelegd aan de V.C.T.T. bij brief van 5 juni 1992; dat de voorzitter van de commissie op 18 juni 1992 aan de Staatssecretaris schreef om hem ervan in kennis te stellen dat de toelichting en aanvullende inlichtingen ontbraken en om hem verzoeken

om "een zo volledig mogelijke samenvatting van de door elke onderafdeling van de gesubsidieerde dienst uitgeoefende activiteiten, aangevuld met recente cijfermatige gegevens met betrekking tot het arbeidsvolume F-N"; dat de adjunct-secretaris van de D.B.D.M.H. op 3 juli 1992 aan de staatssecretaris "de verslagen (toezond) met betrekking tot het arbeidsvolume per taalrol"; dat die inlichtingen bij brief van 13 juli 1992 toegezonden werden aan de V.C.T.T. die er evenwel niet op had gewacht aangezien zij haar advies uitbracht tijdens haar vergadering van 1 juli 1992; dat zij in dat advies instemde met de voorgestelde verdeling van de leidinggevende betrekkingen aangezien het ontwerp de regel in acht neemt "van de numerieke gelijkheid" en voorziet in een juist aantal tweetalige betrekkingen; dat zij voorstander is van de verdeling van de betrekkingen van de derde tot twaalfde trap om de volgende reden :

> "De voorgestelde verdeling 2/3 F - 1/3 N stemt overeen met het geraamde arbeidsvolume voor de diensten van het Brusselse Gewest (ministeries en parastatalen) en de Staatssecretaris is van oordeel dat die verhouding tevens conform het volume is van de door de dienst voor brandweer en dringende medische hulp te behandelen zaken";

dat de V.C.T.T., in haar advies van 26 januari 1995 betreffende het bestreden besluit "haar vorig advies van 1 juli 1992 bevestigt (...)" daar zij van mening is dat het "voorstel het volume van de in het Frans en in het Nederlands te behandelen zaken in aanmerking neemt en het mogelijk maakt de artikelen 39 tot 42 van de gecoördineerde taalwetten juist toe te passen";

Overwegende dat de V.C.T.T., wanneer zij het arbeidsvolume beoordeelt, de criteria moet opgeven die zij heeft gehanteerd; dat het niet volstaat te beweren dat er een beoordeling is geweest als niet duidelijk blijkt hoe die is gedaan, hoe het relatieve aandeel van

de verschillende handelingen is geraamd en hoe het advies is uitgebracht op grond van die gegevens;

Overwegende bovendien dat het in 1995 door de V.C.T.T. uitgebrachte advies gegrond had moeten zijn op recente cijfermatige gegevens die verschillen van die welke haar in 1992, trouwens na haar advies van 1 juli 1992, zijn verstrekt; dat de bestreden handeling had moeten worden vastgesteld op grond van die recente cijfermatige gegevens;

Overwegende dat de twee onderdelen van het middel kennelijk gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 2 februari 1995 houdende vaststelling van het taalkader van het personeel van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op vijftien september 1900 vijfennegentig door :

De heer HANOTIAU, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevrouw MALCORPS, griffier.

De Griffier, **De wnd. Voorzitter,**

M.-Chr. MALCORPS. **M. HANOTIAU.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**